

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 994/2010

ze dne 20. října 2010

o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

vzhledem k nedostatečnému propojení infrastruktury se zbytkem Unie ocitly v izolované oblasti („plynové ostrovy“).

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zemní plyn (dále jen „plyn“) je velmi významnou součástí dodávek energie v Evropské unii, představuje jednu čtvrtinu dodávek primární energie a využívá se především pro výrobu elektřiny, vytápění, jako surovina pro průmysl a jako palivo v dopravě.
- (2) Spotřeba plynu v Evropě v průběhu posledních desíti let rychle rostla. Se snížením domácí těžby vzrostl ještě rychleji dovoz plynu, čímž vznikla vyšší závislost na dovozu a potřeba zabývat se otázkami zajištění bezpečnosti jeho dodávek. Některé členské státy se navíc

- (3) Vzhledem k významu plynu ve skladbě zdrojů energie v Unii si toto nařízení klade za úkol ukázat odběratelům plynu, že byla učiněna veškerá nezbytná opatření s cílem zajistit kontinuitu dodávek, především v případě náročných klimatických podmínek, a dojde-li k narušení jeho dodávek. Těchto cílů by mělo být dosaženo prostřednictvím nejhospodárnějších opatření, aby nebyla narušena relativní konkurenceschopnost tohoto paliva ve srovnání s ostatními palivy.

- (4) Směrnice Rady 2004/67/ES ⁽³⁾ poprvé stanovila na úrovni Společenství právní rámec pro zajištění bezpečnosti dodávek plynu, který měl zároveň přispět k řádnému fungování vnitřního trhu s plynem v případě narušení dodávek. Zřídila Koordinační skupinu pro otázky plynu, která se ukázala být užitečnou platformou pro výměnu informací a při vymezení společných opatření mezi členskými státy, Komisí, plynárenským odvětvím a spotřebiteli. Síť zpravodajů pro energetickou bezpečnost, kterou v prosinci 2006 schválila Evropská rada, zlepšila možnosti shromažďování informací a zavedla včasné varování při možném ohrožení bezpečnosti dodávek energie. Nové právní předpisy v oblasti vnitřního trhu s energií přijaté Evropským parlamentem a Radou v červenci 2009 představují významný krok k dotvoření vnitřního trhu s energií a jejich jednoznačným cílem je zlepšit bezpečnost dodávek energie v Unii.

- (5) Podle stávajících opatření v oblasti bezpečnosti dodávek plynu, která byla přijata na úrovni Unie, však mají členské státy při volbě opatření i nadále velkou volnost. Je-li ohrožena bezpečnost dodávek pro jeden členský stát,

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 20. ledna 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. října 2010.

⁽³⁾ Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 92.

existuje jasné riziko, že jednostranná opatření uvedeného státu mohou ohrozit řádné fungování vnitřního trhu s plynem a dodávky plynu odběratelům. Nedávné zkušenosti ukazují, nakolik je toto riziko reálné. Aby mohl vnitřní trh s plynem fungovat i v případě nedostatečných dodávek, je nezbytné zajistit solidaritu a koordinaci v reakci na krize v oblasti dodávek, a to jak z hlediska prevence, tak reakce na konkrétní narušení dodávek.

- (6) Do některých oblastí Unie je dodáván málo výhřevný plyn. Z důvodu jeho vlastností nelze tento plyn využívat v zařízeních, která jsou určena pro vysoce výhřevný plyn. Je však možné využívat vysoce výhřevný plyn v zařízeních určených pro plyn málo výhřevný, pokud byl na něj přeměněn, například přidáním dusíku. Specifičnost málo výhřevného plynu by měla být vzata v úvahu na celostátní a regionální úrovni a měla by být zohledněna v posouzení rizik a v plánech preventivních opatření a plánech pro stav nouze na těchto úrovních.
- (7) K větší bezpečnosti dodávek na úrovni Unie jako celku i v jednotlivých členských státech je nezbytná diverzifikace tras pro přepravu plynu a zdrojů dodávek pro Unii. V budoucnu bude zabezpečení dodávek záviset na vývoji palivové skladby, na rozvoji těžby v Unii a ve třetích zemích, které zásobují plynem Unii, na investicích do skladovacích zařízení a na diverzifikaci tras pro přepravu plynu a zdrojů dodávek v Unii i mimo ni, včetně zařízení na zkapalněný zemní plyn (dále jen „LNG“). V této souvislosti je třeba věnovat zvláštní pozornost prioritním krokům v oblasti infrastruktury, jak jsou vymezeny ve sdělení Komise ze dne 13. listopadu 2008 nazvaném „Druhý strategický přezkum energetické politiky – Akční plán EU pro zajištění bezpečnosti dodávek energie a jejich solidární využití“, například jižnímu plynovému koridoru (Nabucco a plynovod propojující Turecko, Řecko a Itálii), diverzifikovaným a přiměřeným dodávkám LNG do Evropy, účinnému propojení v Pobaltí, Středomořskému energetickému okruhu a přiměřenému severojižnímu propojení plynovodů ve střední a jihovýchodní Evropě.
- (8) Aby se snížil dopad případných krizí vyvolaných narušením dodávek plynu, měly by členské státy usnadnit diverzifikaci energetických zdrojů, dodavatelských tras a zdrojů dodávek plynu.
- (9) Velké narušení dodávek plynu do Unie může ovlivnit všechny členské státy, Unii jako celek a smluvní strany Smlouvy o Energetickém společenství⁽¹⁾, podepsané v Aténách dne 25. října 2005. Může také vážně poškodit hospodářství celé Unie. Narušení dodávek plynu může mít rovněž vážné sociální dopady, zejména pak na zranitelné skupiny zákazníků.
- (10) Někteří zákazníci, včetně domácností a zákazníků poskytujících klíčové sociální služby, jako jsou činnosti ve zdravotnictví, v oblasti péče o dítě, v oblasti vzdělávání a další sociální a pečovatelské služby, jakož i, které jsou nezbytné pro fungování členského státu, jsou obzvláště zranitelní a mohou potřebovat ochranu. Široká definice těchto chráněných zákazníků by neměla být v rozporu s mechanismy evropské solidarity.
- (11) Zpráva o provádění evropské bezpečnostní strategie schválená Evropskou radou v prosinci 2008, upozorňuje na rostoucí závislost na energii z dovozu jako na značné dodatečné riziko pro bezpečnost dodávek energie v Unii a vyzdvihuje energetickou bezpečnost jako jeden z nových úkolů v oblasti bezpečnostní politiky. Vnitřní trh s plynem je klíčovým prvkem ke zvýšení bezpečnosti dodávek energie do Unie a ke snížení vystavení členských států škodlivým účinkům narušení dodávek.
- (12) V zájmu dobře fungujícího vnitřního trhu s plynem má zásadní význam, aby opatření k zabezpečení dodávek zemního plynu nepřiměřeně nenarušovala hospodářskou soutěž nebo účinné fungování vnitřního trhu s plynem.
- (13) Výpadek jediné největší plynárenské infrastruktury, takzvaná zásada N-1, je reálným scénářem. Členské státy by měly při analýze bezpečnosti dodávek plynu každého členského státu vycházet právě z výpadku takové infrastruktury, který by měl být srovnávacím kritériem schopnosti těchto států nalézt za daný výpadek náhradu.
- (14) Dostačující a diverzifikovaná plynárenská infrastruktura v členském státě i v rámci Unie, zejména včetně nové plynárenské infrastruktury propojující stávající izolované systémy, které tvoří izolované oblasti („plynové ostrovy“), se sousedními členskými státy, má zásadní význam při řešení situací, kdy dojde k narušení dodávek. Společná minimální kritéria pro zabezpečení dodávek plynu by měla při zohlednění vnitrostátních nebo regionálních specifických podmínek zajistit stejné podmínky při zabezpečování dodávek plynu pro všechny a vytvořit významné pobídky pro budování nezbytné infrastruktury a zlepšení úrovně připravenosti pro případ krize. Na zajištění dodávek energie se mohou významně podílet opatření na straně poptávky, například přechod na jiná paliva, pokud je možné tato opatření uplatnit rychle a značně snížit poptávku v reakci na narušení dodávek. Mělo by se více propagovat účinné využívání energie, především v případech, kdy je třeba přijmout opatření na straně poptávky. Mělo by se řádně zohlednit, jaký dopad budou mít navrhovaná opatření na straně nabídky a poptávky na životní prostředí, a měla by být co nejvíce upřednostňována opatření, jejichž dopad na životní prostředí bude nejnižší, přičemž se současně zohlední problematika zabezpečení dodávek plynu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 18.

- (15) Měly by se silně podporovat investice do nové plynárenské infrastruktury, ovšem k jejich uskutečnění by se mělo přistoupit až na základě náležitého posouzení jejich dopadu na životní prostředí v souladu s příslušnými právními akty Unie. Tato nová infrastruktura by měla zlepšit zabezpečení dodávek plynu a zároveň zajistit řádné fungování vnitřního trhu s plynem. Investice by měly být v zásadě prováděny podniky a zakládat se na hospodářských pobídkách. Mělo by se řádně zohlednit, že je třeba usnadnit integraci plynu z obnovitelných zdrojů do infrastruktury plynárenské sítě. Do investic do infrastruktury, které jsou přeshraniční povahy, by měly být v oblastech své působnosti úzce zapojeny Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „agentura“), zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009⁽¹⁾, a Evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav (dále jen „sít ENTSO pro zemní plyn“), zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám⁽²⁾, aby se tak lépe zohlednily přeshraniční důsledky. Je nutno připomenout, že v souladu s nařízením (ES) č. 713/2009 může agentura vydávat ve své působnosti stanoviska či doporučení o přeshraničních otázkách. Agentura a síť ENTSO pro zemní plyn hrají společně s dalšími tržními subjekty významnou úlohu při vypracovávání a provádění desetiletého plánu rozvoje sítě pro celou Unii, který obsahuje mimo jiné výhled přiměřenosti dodávek v Evropě, a s ohledem na přeshraniční propojení by měl mimo jiné vycházet z přiměřených potřeb jednotlivých uživatelů sítě.
- (16) Příslušné orgány nebo členské státy by měly zajistit, aby došlo k testování trhu s plynem, jelikož se jedná o jeden z nezbytných kroků v rámci procesu dosahování souladu se standardem pro infrastrukturu.
- (17) Při plnění úkolů, jež stanoví toto nařízení, by měly příslušné orgány dle potřeby úzce spolupracovat s ostatními důležitými vnitrostátními orgány, především s národními regulačními orgány, aniž jsou dotčeny jejich pravomoci v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem⁽³⁾.
- (18) V případě, že je třeba vytvořit nová přeshraniční propojení či rozšířit stávající propojení, měla by být v rané fázi zahájena úzká spolupráce mezi dotčenými členskými státy, příslušnými orgány a národními regulačními orgány v případě, že nejsou příslušnými orgány.
- (19) Za účelem podpory členských států při financování investic do těžby, infrastruktury a opatření týkajících se energetické účinnosti na regionální a místní úrovni mohou být k dispozici různé finanční prostředky Unie, zejména pak úvěry a záruky z Evropské investiční banky nebo financování z regionálních fondů, strukturálních fondů nebo Fondu soudržnosti. Evropská banka, jakož i nástroje vnější pomoci Společenství, například evropský nástroj sousedství a partnerství, nástroj předvstupní pomoci nebo finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci, mohou taktéž financovat opatření ve třetích zemích s cílem zlepšit zabezpečení dodávek energie.
- (20) Toto nařízení by mělo umožnit plynárenským podnikům a odběratelům spoléhat se v případě narušení dodávek co nejdéle na tržní mechanismy. Mělo by rovněž stanovit nouzové mechanismy, které se použijí, pokud již trhy samy nedokáží přiměřeně reagovat na narušení dodávek plynu. Za účelem zmírnování účinků narušení dodávek by tržní nástroje měly být upřednostňovány i ve stavu nouze.
- (21) Po vstupu nových právních předpisů pro vnitřní trh s energií, přijatých v červenci 2009 v platnost, se na plynárenství budou vztahovat nová ustanovení, díky nimž budou mít členské státy, národní regulační orgány, provozovatelé přepravních soustav a agentura jasně vymezené úkoly a povinnosti a zároveň selepší transparentnost trhu v zájmu jeho účinného fungování, zajištění bezpečnosti dodávek a ochrany zákazníků.
- (22) Dotvořením vnitřního trhu s plynem a účinnou hospodářskou soutěží na tomto trhu zajistí Unie nejvyšší úroveň bezpečnosti dodávek do všech členských států, pokud bude trh moci plně fungovat v případě narušení dodávek, které se dotkne části Unie, ať už je příčina narušení jakákoli. Za tímto účelem je zapotřebí komplexního a účinného společného přístupu k bezpečnosti dodávek, především transparentnosti, solidarity a nediskriminujících politik, které jsou slučitelné s fungováním vnitřního trhu, aby se zabránilo jeho narušení a nedošlo k oslabení reakcí trhu na narušení dodávek.
- (23) Zajištění bezpečnosti dodávek plynu je v jejich oblastech činnosti a působnosti společným úkolem plynárenských podniků, členských států, především prostřednictvím jejich příslušných orgánů, a Komise. Tam, kde je to vhodné, by měly národní regulační orgány, pokud nejsou příslušnými orgány, rovněž napomáhat při zajišťování bezpečnosti dodávek plynu ve svých oblastech činnosti a působnosti v souladu se směrnicí 2009/73/ES. Odběratelé zemního plynu, kteří jej využívají k výrobě elektřiny nebo k průmyslovým účelům, mohou navíc hrát významnou úlohu také při zajišťování bezpečnosti dodávek plynu tím, že jsou schopni reagovat na krizi opatřeními na straně poptávky, například přerušitelnými smlouvami a přechodem na jiné palivo, která mají přímý dopad na rovnováhu nabídky a poptávky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94.

- (24) V zájmu zachování účinného fungování vnitřního trhu s plynem, zejména v případě narušení dodávek a v krizových situacích, má proto zcela klíčový význam, aby se přesně vymezily úkoly a povinnosti všech plynárenských podniků a příslušných orgánů. Úkoly a povinnosti by měly být stanoveny tak, aby se zajistilo, že je dodržován tříúrovňový přístup, který zahrnuje nejprve příslušné plynárenské podniky a průmysl, potom členské státy na vnitrostátní a regionální úrovni, a konečně Unii. V případě krizové situace v oblasti dodávek by měly mít tržní subjekty dostatečnou příležitost reagovat na situaci prostřednictvím tržních opatření. Pokud by reakce tržních subjektů nebyly dostatečné, měly by členské státy a jejich příslušné orgány přijmout opatření s cílem odstranit nebo zmírnit dopady dané krize v oblasti dodávek plynu. Pouze pokud by tato opatření nebyla dostatečná, měla by být přijata opatření na regionální úrovni nebo na úrovni Unie zaměřená na odstranění nebo zmírnění dopadů uvedené krize. Pokud to bude možné, měla by být upřednostňována regionální řešení.
- (25) V duchu solidarity bude za účelem uplatňování tohoto nařízení zavedena široká regionální spolupráce zahrnující orgány veřejné správy a plynárenské podniky, jejímž cílem bude optimalizovat přínosy, jež s sebou přináší koordinace opatření přijatých za účelem zmírnění známých rizik, a uplatňovat opatření, která budou pro zúčastněné strany co nejhospodárnější.
- (26) Stanoveny by měly být i dostatečně harmonizované standardy bezpečnosti dodávek, jež by se vztahovaly přinejmenším na situaci, která nastala v lednu 2009, a zohledňovaly rozdíly mezi členskými státy, přičemž by se přihlíželo k povinnostem veřejné služby a opatřením na ochranu zákazníků, jak jsou uvedeny v článku 3 směrnice 2009/73/ES. Aby poskytovaly nezbytnou právní jistotu, měly by být tyto standardy bezpečnosti dodávek plynu stabilní a jednoznačně vymezené, aniž by pro plynárenské podniky, včetně nových subjektů a malých podniků, nebo pro konečné odběratele představovaly neodůvodněnou a nepřiměřenou zátěž. Tyto standardy by měly také zaručit rovný přístup plynárenských podniků v Unii k zákazníkům z různých členských států. Opatření, která jsou nezbytná k zajištění toho, aby byl splněn standard pro dodávky, mohou zahrnovat doplňkové skladovací kapacity a objemy, skladování v potrubí, smlouvy o dodávkách, přerušitelné smlouvy a veškerá další opatření s podobným účinkem a také nezbytná technická opatření k zabezpečení dodávek plynu.
- (27) V zájmu účinného fungování trhu s plynem je nezbytné, aby plynárenské podniky uskutečnily včas nezbytné investice do domácí těžby a infrastruktur, jakými jsou například propojení, a to zejména ta, která poskytují přístup k plynárenské síti Unie, zařízení umožňující fyzické obousměrné toky plynu potrubím, zásobníky a zařízení na znovuzplynování LNG, a měly při těchto investicích na paměti možná narušení dodávek, například situaci z ledna 2009. Při prognóze budoucích finančních potřeb plynárenské infrastruktury ve vztahu k nástrojům Unie by měla Komise podle potřeby upřednostňovat projekty infrastruktury, které prohlubují integraci vnitřního trhu s plynem a zabezpečení jeho dodávek.
- (28) Provozovatelům přepravních soustav by nemělo být bráněno, aby zvážili případy, kdy by investice do vytvoření fyzických kapacit pro přepravu plynu v obou směrech (dále jen „obousměrná kapacita“) v rámci přeshraničních propojení se třetími zeměmi mohlo napomoci větší bezpečnosti dodávek, především v případě třetích zemí, které zajišťují tranzit plynu mezi dvěma členskými státy.
- (29) Je důležité, aby byly zachovány dodávky plynu, zejména pokud jde o zákazníky z domácností, jakož i o omezený počet dalších zákazníků, zejména zákazníků poskytujících klíčové sociální služby, které mohou dotyčné členské státy definovat, pokud jim dále není možné zajistit dodávky tržním způsobem. Je nezbytně nutné, aby byla vymezena opatření, která se přijmou během krize, a to ještě před tím, než jakákoli krize nastane a aby byly dodržovány bezpečnostní požadavky, včetně případů, kdy jsou chránění zákazníci připojeni ke stejné distribuční síti jako ostatní odběratelé. Je-li kapacita přístupu k infrastruktuře z technických důvodů omezená, mohou tato opatření zahrnovat uplatnění poměrného snížení původně rezervovaných kapacit.
- (30) Příslušné orgány by se obecně měly řídit svým plánem pro stav nouze. V řádně zdůvodněných mimořádných případech však mohou přijímat opatření, která se od těchto plánů odchylují.
- (31) Pro splnění povinností týkajících se zabezpečení dodávek si lze vybírat z mnoha nástrojů. Tyto nástroje by měly být podle potřeby využívány v celostátním a regionálním kontextu a v kontextu Unie, aby se dosáhlo konzistentního a hospodárného výsledku.
- (32) Bezpečnostními aspekty dodávek z hlediska dlouhodobého plánování investic do dostatečných přeshraničních kapacit a jiných infrastruktur zajišťujících dlouhodobou schopnost soustavy zaručit bezpečnost dodávek a uspokojovat přiměřenou poptávku se zabývá směrnice 2009/73/ES. Ke splnění standardů bezpečnosti dodávek může být zapotřebí přechodné období, aby bylo možné uskutečnit nezbytné investice. Základním nástrojem pro určení požadovaných investic potřebných na úrovni Unie je desetiletý plán rozvoje sítě pro celou Unii, který vypracovala síť ENTSO pro zemní plyn pod dohledem agentury, mimo jiné za účelem splnění požadavků na infrastrukturu stanovených v tomto nařízení.
- (33) Síť ENTSO pro zemní plyn a agentura by se ve své oblasti působnosti měly jako členové Koordináční skupiny pro otázky plynu plně zapojit do procesu spolupráce a konzultací na úrovni Unie.

- (34) Koordinační skupina pro otázky plynu je hlavním orgánem, který Komise konzultuje v souvislosti s vypracováváním plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze. Připomíná se, že síť ENTSO pro zemní plyn a agentura jsou členy Koordinační skupiny pro otázky plynu a budou v této souvislosti konzultovány.
- (35) Aby se zajistila co nejvyšší připravenost na narušení dodávek, měly by příslušné orgány po konzultaci s plynárenskými podniky vypracovat plány pro stav nouze. Tyto plány by měly být ve vzájemném souladu na národní, regionální nebo na úrovni Unie. Jejich obsah by měl vycházet z osvědčených postupů ve stávajících plánech a jasně by měl vymezit úlohy a povinnosti všech dotčených plynárenských podniků a příslušných orgánů. Je-li to možné a nutné, měly by být na regionální úrovni vypracovány společné plány pro stav nouze.
- (36) Za účelem prohloubení solidarity mezi členskými státy, dojde-li k vyhlášení stavu nouze pro Unii, a zejména s cílem podpořit členské státy, jež jsou vystaveny méně příznivým zeměpisným či geologickým podmínkám, by členské státy měly vytvořit opatření k uplatnění této solidarity. Plynárenské podniky by měly přijmout opatření, jako jsou obchodní dohody, které mohou zahrnovat zvýšený vývoz plynu nebo zvýšený odběr ze zásobníků. Je důležité podpořit uzavírání ujednání mezi plynárenskými podniky. Opatření obsažená v plánu pro stav nouze by měla zahrnovat mechanismy, které v případě potřeby zajistí spravedlivé kompenzace pro plynárenské podniky. Solidární opatření mohou být zvláště vhodná mezi členskými státy, jimž Komise doporučuje vypracovat společné plány preventivních opatření nebo plány pro stav nouze na regionální úrovni.
- (37) V souvislosti s tímto nařízením má Komise významnou úlohu v případě stavu nouze, a to jak na úrovni Unie, tak na regionální úrovni.
- (38) Solidarita na evropské úrovni by případně měla mít rovněž podobu pomoci při civilní ochraně poskytované Uníí a jejími členskými státy. Tuto pomoc by měl usnadnit a koordinovat mechanismus civilní ochrany Společenství vytvořený rozhodnutím Rady 2007/779/ES, Euratom⁽¹⁾.
- (39) Tímto nařízením nejsou dotčena svrchovaná práva členských států týkající se jejich vlastních přírodních zdrojů.
- (40) Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infra-
- struktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu⁽²⁾ stanoví postup, který má za cíl zlepšit v Unii ochranu označených evropských kritických struktur, včetně některých plynárenských infrastruktur. Směrnice 2008/114/ES společně se stávajícím nařízením přispívají k tvorbě komplexního přístupu k energetické bezpečnosti Unie.
- (41) Plány pro stav nouze je třeba pravidelně aktualizovat a zveřejňovat. Měly by být předmětem vzájemného hodnocení a zkoušek.
- (42) Koordinační skupina pro otázky plynu by měla být Komisi poradcem pro usnadňování koordinace opatření v oblasti zabezpečení dodávek pro případ stavu nouze v Unii. Rovněž by měla sledovat přiměřenost a vhodnost opatření přijatých podle tohoto nařízení.
- (43) Tímto nařízením by měly být plynárenské podniky a příslušné orgány členských států zmocněny k tomu, aby zajistily účinné a co nejdříve fungování vnitřního trhu s plynem při narušení dodávek, a to ještě před tím, než příslušné orgány přijmou opatření na řešení situace, v níž již trh není schopen zajistit požadované dodávky plynu. Tato výjimečná opatření by měla být plně v souladu s právem Unie a měla by být oznámena Komisi.
- (44) Vzhledem k tomu, že pro bezpečnost dodávek plynu v Unii jsou klíčové dodávky plynu ze třetích zemí, by měla Komise své kroky ve vztahu ke třetím zemím koordinovat, a společně se zeměmi těžby a tranzitními zeměmi by se měla podílet na ujednáních pro řešení krizových situací a zajistit stabilní tok plynu do Unie. Komise by měla být oprávněna, po konzultaci se zúčastněnými třetími zeměmi, využít monitorovací pracovní skupinu pro sledování toků plynu do Unie v krizových situacích, a při vzniku krize z důvodu obtíží ve třetí zemi se ujmout zprostředkování a usnadnění jednání.
- (45) Je důležité, aby podmínky dodávání plynu ze třetích zemí nevedly k narušení hospodářské soutěže a byly v souladu s pravidly vnitřního trhu.
- (46) Pokud existují důvěryhodné informace o situaci vně Unie, která ohrožuje zabezpečení dodávek jednomu nebo více členským státům, a mohla by spustit mechanismus včasného varování mezi Uníí a třetí zemí, měla by Komise neprodleně informovat Koordinační skupinu pro otázky plynu, a Unie by měla přijmout vhodná opatření s cílem zmírnit následky této situace.

(¹) Úř. věst. L 314, 1.12.2007, s. 9.

(²) Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75.

- (47) V únoru 2009 dospěla Rada ve složení pro energetiku k závěru, že transparentnost a spolehlivost by se měla zlepšit smysluplnou výměnou informací mezi Komisí a členskými státy o vztazích se třetími zeměmi v oblasti energetiky, včetně dlouhodobých ujednání o dodávkách, při zachování důvěrnosti obchodně citlivých informací.
- (48) Pravidla stanovená ve Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, především pravidla hospodářské soutěže, se uplatňují na služby obecného hospodářského zájmu, pokud to nebrání poskytování těchto služeb, přičemž členské státy si zachovávají rozsáhlou možnost volného uvážení při stanovování, zadávání a organizování povinností veřejné služby.
- (49) Vzhledem k tomu, že cíle tohoto nařízení, totiž zabezpečení dodávek plynu v Unii, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (50) Směrnice 2004/67/ES by měla být zrušena,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Cílem ustanovení tohoto nařízení je zajistit bezpečnost dodávek zemního plynu (dále jen „plyn“) zajištěním řádného a nepřetržitého fungování vnitřního trhu s plynem, přípustěním mimořádných opatření v situacích, v nichž trh nemůže zajistit požadované dodávky plynu, a jasným stanovením a rozdělením odpovědnosti mezi plynárenské podniky, členské státy a Unii, pokud jde o preventivní opatření a reakci na konkrétní narušení dodávek. Toto nařízení zavádí také transparentní mechanismy v duchu solidarity, které umožňují koordinovat přípravu a reakci na stav nouze na úrovni členského státu, regionu a Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice obsažené ve směrnici 2009/73/ES, nařízení (ES) č. 713/2009 a nařízení (ES) č. 715/2009.

Kromě toho se použijí tyto definice:

1. „chráněnými zákazníky“ se rozumějí všichni zákazníci z domácností, kteří jsou připojeni k distribuční síti; pokud tak dotčený členský stát rozhodne, mohou jimi být i:

- a) malé a střední podniky, jsou-li připojeny k některé plynárenské distribuční soustavě, a klíčové sociální služby, jsou-li připojeny k plynárenské distribuční soustavě či přepravní soustavě, za předpokladu, že všichni tito dodateční zákazníci nepředstavují více než 20 % konečného využívání plynu;
- b) zařízení dálkového topení, pokud poskytují teplo domácnostem a zákazníkům uvedeným v písmenu a), nemohou přejít na jiné palivo a jsou připojena k plynárenské distribuční soustavě či přepravní soustavě.

Co nejdříve a nejpozději 3. prosince 2011 oznámí členské státy Komisi, zda hodlají zahrnout do definice chráněných zákazníků také zákazníky uvedené v písmenu a), písmenu b) nebo v obou písmenech;

2. „příslušným orgánem“ se rozumí ústřední orgán státní správy nebo národní regulační orgán, kterému členský stát uloží odpovědnost za zajištění toho, aby byla prováděna opatření stanovená v tomto nařízení. Tím není dotčena možnost členských států umožnit příslušnému orgánu, aby některými úkoly stanovenými v tomto nařízení pověřil jiné subjekty. Takové úkoly musí být prováděny za dohledu příslušného orgánu a být upřesněny v plánech uvedených v článku 4.

Článek 3

Odpovědnost za bezpečnost dodávek plynu

1. Odpovědnost za bezpečnost dodávek plynu nesou ve svých oblastech činnosti a působnosti společně plynárenské podniky, členské státy, především prostřednictvím svých příslušných orgánů a Komise. Tato společná odpovědnost vyžaduje velkou míru vzájemné spolupráce.

2. Každý členský stát určí co nejdříve a nejpozději 3. prosince 2011 příslušný orgán, který zajišťuje provádění opatření stanovených tímto nařízením. Ve vhodných případech provádějí opatření, která má podle tohoto nařízení provádět příslušný orgán, až do jeho úředního určení vnitrostátní subjekty, jež za bezpečnost dodávek plynu odpovídají v současnosti. Tato opatření zahrnují vypracování posouzení rizik uvedeného v článku 9, vypracování plánů preventivních opatření na základě tohoto posouzení, vypracování plánu pro stav nouze a pravidelné sledování bezpečnosti dodávek plynu

na vnitrostátní úrovni. Příslušné orgány navzájem spolupracují, aby se zabránilo narušení dodávek a omezily se případné škody způsobené takovým narušením. Nic nebrání členským státům přijímat prováděcí právní předpisy nezbytné pro splnění požadavků stanovených tímto nařízením.

3. Každý členský stát oznámí Komisi název příslušného orgánu neprodleně poté, co jej určí, a tam, kde je to vhodné, názvy vnitrostátních subjektů, jež odpovídají za bezpečnost dodávek plynu a dočasně zastávají funkci příslušného orgánu v souladu s odstavcem 2. Každý členský stát tato určení zveřejní.

4. Při provádění opatření stanovených tímto nařízením vymezí příslušný orgán úlohy a povinnosti jednotlivých účastníků tak, aby se zajistilo, že bude dodržován tříúrovňový přístup, který zahrnuje nejprve příslušné plynárenské podniky a průmysl, potom členské státy na celostátní a regionální úrovni a konečně Unii.

5. Tam, kde je to vhodné, koordinuje Komise v souladu s tímto nařízením opatření příslušných orgánů na regionální úrovni a na úrovni Unie, mimo jiné prostřednictvím Koordinační skupiny pro otázky plynu uvedené v článku 12 nebo skupiny pro krizové řízení podle čl. 11 odst. 4, a to zejména v případě stavu nouze na úrovni Unie či na regionální úrovni, jak jej definuje čl. 11 odst. 1.

6. Opatření na zabezpečení dodávek plynu obsažená v plánech preventivních opatření a plánech pro stav nouze musí být jasně vymezena, transparentní, přiměřená, nediskriminující a ověřitelná, nesmějí nepřiměřeně narušovat hospodářskou soutěž a účinné fungování vnitřního trhu s plynem a nesmějí ohrozit bezpečnost dodávek plynu jiným členským státům či Unii jako celku.

Článek 4

Vypracování plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze

1. Aniž je dotčen odstavec 3, vypracuje příslušný orgán každého členského státu po konzultaci s plynárenskými podniky, příslušnými organizacemi zastupujícími zájmy domácností a průmyslových odběratelů plynu a národním regulačním orgánem, není-li příslušným orgánem, na celostátní úrovni:

- a) plán preventivních opatření obsahující opatření, která jsou nezbytná k odstranění nebo ke zmírnění zjištěných rizik, v souladu s posouzením rizik vypracovaným na základě článku 9; a
- b) plán pro stav nouze obsahující opatření, která se mají přijmout ke zmírnění dopadu narušení dodávek plynu nebo k jeho odstranění v souladu s článkem 10.

2. Příslušné orgány si před přijetím plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze na vnitrostátní úrovni do 3. června 2012 vymění své návrhy těchto plánů a povedou konzultace jak mezi sebou na odpovídající regionální úrovni, tak s Komisí, aby byl vyloučen nesoulad jimi navrhovaných plánů a opatření s plány preventivních opatření a s plány pro stav nouze ostatních členských států a aby byla dodržena ustanovení tohoto nařízení a dalších právních předpisů Unie. Tyto konzultace probíhají zejména mezi sousedními členskými státy, obzvláště pak mezi izolovanými systémy tvořícími izolované oblasti („plynové ostrovy“) a jejich sousedními členskými státy, a mohou zahrnovat například členské státy uvedené na orientačním seznamu uvedeném v příloze IV.

3. Na základě konzultací uvedených v odstavci 2 a případných doporučení Komise mohou dotčené příslušné orgány rozhodnout o vypracování společných plánů preventivních opatření na regionální úrovni (dále jen „společné plány preventivních opatření“) a společných plánů pro stav nouze na regionální úrovni (dále jen „společné plány pro stav nouze“), které by doplňovaly plány vypracované na úrovni celostátní. V případě společných plánů dotčené příslušné orgány tam, kde je to vhodné, usilují o uzavření dohod s cílem naplňovat tuto regionální spolupráci. V případě potřeby tyto dohody formálně schválí členské státy.

4. Při vypracování a provádění plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze na celostátní nebo regionální úrovni příslušný orgán řádně zohlední nepřetržitý bezpečný provoz plynárenské soustavy a v uvedených plánech zohlední a uvede technická omezení, jimž provoz sítě podléhá, včetně technických a bezpečnostních důvodů, které mohou vést ke snížení toku v případě stavu nouze.

5. Plány preventivních opatření a plány pro stav nouze a případné společné plány musí být schváleny a zveřejněny do 3. prosince 2012. Tyto plány musí být neprodleně oznámeny Komisi. Komise o nich informuje Koordinační skupinu pro otázky plynu. Příslušné orgány zajistí pravidelné sledování provádění těchto plánů.

6. Do tří měsíců poté, co příslušné orgány oznámí plány uvedené v odstavci 5:

- a) Komise tyto plány vyhodnotí v souladu s písmenem b). Za tímto účelem Komise konzultuje Koordinační skupinu pro otázky plynu a řádně přihledne k jejímu stanovisku. Komise podá o svém hodnocení plánů zprávu Koordinační skupině pro otázky plynu a

b) v případě, že na základě těchto konzultací Komise

- i) shledá, že plán preventivních opatření nebo plán pro stav nouze neomezuje účinně rizika zjištěná v posouzení rizik, může dotčenému příslušnému orgánu nebo dotčeným příslušným orgánům doporučit, aby tento plán změnil,
- ii) shledá, že určitý plán preventivních opatření nebo plán pro stav nouze není v souladu s rizikovým scénářem nebo plánem jiného příslušného orgánu nebo že je v rozporu s tímto nařízením, či jiným právním předpisem Unie, požádá o jeho změnu,
- iii) shledá, že plán preventivních opatření ohrožuje zabezpečení dodávek plynu jinému členskému státu nebo celé Unii, přijme rozhodnutí požadující po příslušném orgánu, aby daný plán přehodnotil, přičemž může k jeho změně podat konkrétní doporučení. Komise své rozhodnutí podrobně zdůvodní.

7. Dotčený příslušný orgán změní svůj plán preventivních opatření nebo plán pro stav nouze do čtyř měsíců od oznámení žádosti Komise uvedené v odst. 6 písm. b) bodě ii) a buď oznámí Komisi pozměněný plán, nebo jí sdělí důvody, proč s žádostí nesouhlasí. V případě neshody může Komise svou žádost do dvou měsíců od obdržení oznámení od příslušného orgánu vzít zpět nebo svolat schůzku s dotčenými příslušnými orgány, a pokud to považuje za nutné, i s Koordinační skupinou pro otázky plynu, aby s nimi záležitost projednala. Komise předloží podrobné odůvodnění své žádosti o změnu daného plánu. Příslušný orgán k postoji Komise náležitě přihlédně. V případě, že se konečné rozhodnutí příslušného orgánu od postoje Komise liší, tento orgán do dvou měsíců od obdržení postoje Komise předloží a zveřejní důvody svého rozhodnutí spolu se svým rozhodnutím a postojem Komise. Je-li daný plán změněn a je-li to na místě, příslušný orgán neprodleně zveřejní jeho pozměněné znění.

8. Dotčený příslušný orgán buď změní svůj plán preventivních opatření do tří měsíců od oznámení rozhodnutí Komise uvedeného v odst. 6 písm. b) bodě iii) a oznámí Komisi pozměněný plán, nebo jí sdělí důvody, proč s jejím rozhodnutím nesouhlasí. V případě neshody může Komise do dvou měsíců od obdržení odpovědi příslušného orgánu rozhodnout, že svou žádost změní nebo vezme zpět. Pokud Komise svou žádost potvrdí, musí dotčený příslušný orgán tento plán změnit do dvou měsíců od oznámení rozhodnutí Komise, přihlédnout přitom co nejvíce k doporučením Komise uvedeným v odst. 6 písm. b) bodě iii) a oznámit jej Komisi.

Komise při vypracovávání svého stanoviska k pozměněnému plánu, které musí být předloženo do dvou měsíců od oznámení

od příslušného orgánu, informuje Koordinační skupinu pro otázky plynu a k jejím doporučením náležitě přihlíží. Dotčený příslušný orgán co nejvíce přihlíží ke stanovisku Komise a do dvou měsíců od obdržení tohoto stanoviska schválí a zveřejní výsledný pozměněný plán.

9. Důvěrnost obchodně citlivých informací musí být zachována.

Článek 5

Obsah národních a společných plánů preventivních opatření

1. Národní plány preventivních opatření a společné plány preventivních opatření musí obsahovat:

- a) výsledky posouzení rizik stanoveného v článku 9;
- b) opatření, objemy a kapacity nutné z hlediska splnění standardů pro infrastrukturu a standardů pro dodávky a jejich harmonogram, jak je uvedeno v člancích 6 a 8, případně včetně míry, do jaké mohou opatření na straně poptávky dostatečně a včas kompenzovat narušení dodávek plynu uvedené v čl. 6 odst. 2, určení jediné největší plynárenské infrastruktury společného zájmu v případě, kdy se uplatní čl. 6 odst. 3, a standard pro zvýšené dodávky plynu podle čl. 8 odst. 2;
- c) povinnosti uložené plynárenským podnikům a dalším příslušným subjektům, včetně povinností týkajících se bezpečného provozu plynárenských soustav;
- d) ostatní preventivní opatření, jako například opatření týkající se nutnosti lepšího propojení sousedících členských států a, je-li to vhodné, možnost diverzifikace tras přepravy plynu a zdrojů dodávek, k řešení zjištěných rizik s cílem zachovat dodávky plynu všem odběratelům v nejvyšší možné míře;
- e) tam, kde je to na místě, mechanismy spolupráce s jinými členskými státy zaměřené na vypracování a provádění společných plánů preventivních opatření a společných plánů pro stav nouze, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 3;
- f) informace o stávajících a budoucích propojeních, včetně propojení, která umožňují přístup do plynárenské soustavy Unie, o přeshraničních tocích plynu, o přeshraničním přístupu ke skladovacím zařízením a o fyzické kapacitě pro přepravu plynu oběma směry (dále jen „obousměrná kapacita“), zejména v případě stavu nouze;
- g) informace o veškerých příslušných povinnostech veřejné služby, které se týkají zabezpečení dodávek plynu.

2. Celostátní plány preventivních opatření a společné plány preventivních opatření, zejména opatření ke splnění standardu pro infrastrukturu stanoveného v článku 6, musí zohledňovat desetiletý plán rozvoje sítě pro celou Unii vypracovaný sítí ENTSO pro zemní plyn podle čl. 8 odst. 10 nařízení (ES) č. 715/2009.

3. Plány preventivních opatření a společné plány preventivních opatření musí být založeny především na tržních opatřeních a zohledňovat hospodářský dopad, účinnost a účelnost opatření, vliv na fungování vnitřního trhu s energií a dopad na životní prostředí a na odběratele a nesmějí představovat nepřiměřenou zátěž pro plynárenské podniky ani mít nepřiměřený dopad na fungování vnitřního trhu s plynem.

4. Pokud okolnosti nevyžadují častější aktualizace, musí být vnitrostátní plány preventivních opatření a společné plány preventivních opatření aktualizovány každé dva roky a musí odrazet aktualizované posouzení rizik. Před schválením aktualizovaného plánu probíhají konzultace mezi příslušnými orgány podle čl. 4 odst. 2.

Článek 6

Standard pro infrastrukturu

1. členské státy, nebo pokud tak členský stát stanoví, příslušný orgán zajistí přijetí nezbytných opatření, aby v případě narušení jediné největší plynárenské infrastruktury měla zbývající infrastruktura stanovená na základě vzorce N-1 uvedeného v bodě 2 přílohy I, do 3. prosince 2014 kapacitu dodávat nezbytný objem plynu pro uspokojení celkové poptávky po plynu v oblasti výpočtu v den výjimečně vysoké poptávky po plynu, ke které dochází statisticky jednou za dvacet let, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku. Tím nejsou dotčeny povinnosti provozovatelů plynárenské soustavy učinit tam, kde je to vhodné a nutné, odpovídající investice, ani povinnosti provozovatelů přepravní soustavy stanovené ve směrnici 2009/73/ES a v nařízení (ES) č. 715/2009.

2. Povinnost zajistit, aby měla zbývající infrastruktura kapacitu uspokojit celkovou poptávku po plynu, jak je uvedeno v odstavci 1, se též považuje za splněnou, pokud příslušný orgán v plánu preventivních opatření prokáže, že narušení dodávek lze dostatečně a včas nahradit vhodnými tržními opatřeními na straně poptávky. Za tímto účelem se použije vzorec uvedený v bodě 4 přílohy I.

3. Na základě posouzení rizik uvedeného v článku 9 mohou dotčené příslušné orgány, je-li to vhodné, rozhodnout, že povinnost uvedená v odstavci 1 tohoto článku musí být splněna na regionální úrovni, a nikoli na úrovni členského státu. V tomto případě se vypracují společné plány preventivních opatření podle čl. 4 odst. 3. Použije se bod 5 přílohy I.

4. Každý příslušný orgán po konzultaci s příslušnými plynárenskými podniky neprodleně vyrozumí Komisi o každém případě nedodržení povinností uvedených v odstavci 1 a informuje ji o důvodech tohoto nedodržení.

5. Provozovatelé přepravní soustavy co nejdříve a nejpozději 3. prosince 2013 umožní permanentní obousměrnou kapacitu ve všech přeshraničních propojeních mezi členskými státy, kromě případů, kdy:

a) se jedná o připojení k těžebním zařízením, zařízením na zkapalněný zemní plyn (LNG) či distribučním soustavám nebo

b) byla udělena výjimka podle článku 7.

Do 3. prosince 2013 přizpůsobí provozovatelé přepravních soustav fungování jejich částí nebo soustav jako celku, aby byl v místě přeshraničních propojení možný fyzický tok plynu oběma směry.

6. Pokud v místě určitého přeshraničního propojení již existuje obousměrná kapacita nebo se právě buduje, je povinnost uvedená v prvním pododstavci odstavce 5 považována v místě tohoto propojení za splněnou, ledaže jeden nebo více členských států požadují z důvodu zabezpečení dodávek plynu rozšíření kapacity. Pokud je vznesen požadavek na rozšíření kapacity, použije se postup stanovený v článku 7.

7. členské státy, nebo pokud tak členský stát stanoví, příslušný orgán zajistí, že jako první krok je vždy transparentním, podrobným a nediskriminačním způsobem prozkoumán trh, aby se zjistilo, zda trh vyžaduje investice do infrastruktury, které jsou nutné ke splnění povinností stanovených v odstavcích 1 a 5.

8. Národní regulační orgány zohlední účelně vynaložené náklady na splnění povinností stanovených v odstavci 1 a náklady na umožnění permanentní obousměrné kapacity tím, že poskytnou přiměřené pobídky při stanovování nebo schvalování sazeb nebo metodik v souladu s čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES a článkem 13 nařízení (ES) č. 715/2009. Pokud trh nevyžaduje investice k umožnění obousměrné kapacity nebo vzniknou-li touto investicí náklady ve více než jednom členském státě anebo v jednom členském státě tak, že prospěch z nich má jeden nebo několik dalších členských států, rozhodnou o rozložení nákladů společně národní regulační orgány všech dotčených členských států, a to před přijetím jakéhokoli rozhodnutí o dané investici. Při rozhodování o rozložení nákladů se přihlíží zejména k tomu, jakým způsobem se investice do infrastruktury podílejí na větší bezpečnosti dodávek plynu do příslušných členských států. Použije se čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 713/2009.

9. Příslušný orgán zajistí, aby jakákoli nová přepravní infrastruktura přispívala k zajištění bezpečnosti dodávek plynu na základě rozvoje důkladně propojené sítě, případně včetně dostatečného počtu hraničních vstupních a výstupních bodů, a to v závislosti na požadavcích trhu a zjištěných rizicích. Příslušný orgán podle potřeby v posouzení rizik uvede, kde se vyskytují problematická místa a zda jsou vstupní kapacity a infrastruktury jednotlivých členských států, zejména přepravní soustavy, schopny přizpůsobit průtok plynu v daném státě scénáři narušení jediné největší plynárenské infrastruktury, z kterého se vycházelo při posuzování rizik.

10. Lucembursko, Slovinsko a Švédsko nejsou výjimečně povinny splnit povinnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku při zajištění dodávky plynu chráněným zákazníkům podle článku 8, ale usilují o jejich splnění. Tato výjimka platí, pokud:

- a) v případě Lucemburska má tento členský stát alespoň dvě propojení s jinými členskými státy, alespoň dva různé zdroje dodávek plynu a žádné zařízení na skladování plynu ani zařízení na LNG na svém území;
- b) v případě Slovinska má tento členský stát alespoň dvě propojení s jinými členskými státy, alespoň dva různé zdroje dodávek plynu a žádné zařízení na skladování plynu ani zařízení na LNG na svém území;
- c) v případě Švédska tento členský stát nepřepравuje na svém území plyn do jiného členského státu a jeho vlastní roční hrubá spotřeba plynu nedosahuje 2 milionů tun ropného ekvivalentu a představuje méně než 5 % celkové primární spotřeby energie.

Tyto tři členské státy zajistí transparentním, podrobným a nediskriminačním způsobem pravidelné hodnocení trhu z hlediska investic do infrastruktury a výsledky tohoto hodnocení zveřejní.

Členské státy uvedené v prvním pododstavci informují Komisi o veškerých změnách podmínek uvedených ve zmíněném pododstavci. Výjimka stanovená v prvním pododstavci pozbývá platnosti, jestliže alespoň jedna z těchto podmínek již není splněna.

Každý z členských států uvedených v prvním pododstavci předá Komisi do 3. prosince 2018 zprávu, v níž bude popsána situace z hlediska příslušných podmínek uvedených ve zmíněném pododstavci a možnosti splnění povinností stanovených v odstavci 1, a to s přihlédnutím k hospodářským důsledkům splnění standardu pro infrastrukturu, výsledkům hodnocení trhu a vývoje trhu s plynem a projektům plynárenské infrastruktury v daném regionu. Na základě této zprávy, a pokud jsou i nadále splněny příslušné podmínky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, může Komise rozhodnout, že výjimka

stanovená v prvním pododstavci může platit po dobu dalších čtyř let. V případě kladného rozhodnutí se postup stanovený v tomto pododstavci opakuje každé čtyři roky.

Článek 7

Postup pro umožnění obousměrné kapacity či pro žádost o udělení výjimky

1. Pro každé přeshraniční propojení mezi členskými státy kromě členských států, na něž se vztahuje výjimka podle čl. 6 odst. 5 písm. a), a kromě případů, kdy obousměrná kapacita již existuje nebo se právě buduje a kdy ani jeden členský stát nepožádal z důvodu bezpečnosti dodávek plynu o rozšíření kapacity, musí provozovatelé přepravních soustav po konzultaci se všemi dalšími dotčenými provozovateli přepravních soustav do 3. března 2012 předložit svým členským státům, nebo pokud tak členské státy stanoví, jejich příslušným orgánům nebo regulačním orgánům (v tomto článku společně jen „dotčené orgány“):

- a) návrh na vybudování obousměrné kapacity co do zpětného toku plynu (dále jen „kapacita zpětného toku“) nebo
- b) žádost o udělení výjimky z povinnosti umožnit obousměrnou kapacitu.

2. Návrh na vybudování kapacity zpětného toku nebo žádost o udělení výjimky podle odstavce 1 se musí zakládat na hodnocení požadavků trhu, prognózách ohledně poptávky a nabídky, technické proveditelnosti, nákladech na vybudování kapacity zpětného toku, včetně následného zvýšení kapacity přepravní soustavy, a na přínosu pro zajištění bezpečnosti dodávky plynu, přičemž tam, kde je to vhodné, přihlížejí k tomu nakolik může kapacita zpětného toku spolu s dalšími možnými opatřeními přispět ke splnění standardu pro infrastrukturu stanoveného v článku 6 členskými státy, které mají prospěch z kapacity zpětného toku.

3. Dotčený orgán, kterému je předložen návrh nebo žádost o udělení výjimky, neprodleně vyrozumí dotčené orgány jiných členských států, které by podle posouzení rizik mohly mít prospěch z kapacity zpětného toku, a Komisi o daném návrhu nebo žádosti. Uvedený orgán poskytne dotčeným orgánům a Komisi možnost vydat do čtyř měsíců od tohoto vyrozumění stanovisko.

4. Na základě kritérií uvedených v odstavci 2 a posouzení rizik provedené v souladu s článkem 9, dotčený orgán do dvou měsíců od konce období uvedeného v odstavci 3 tohoto článku co nejvíce přihlédne ke stanoviskům obdržným podle odstavce 3 tohoto článku a k hlediskům, které nejsou čistě ekonomické povahy, jako je zajištění bezpečnosti dodávek plynu a příspěví k vnitřnímu trhu s plynem, a:

- a) udělí výjimku, pokud by kapacita zpětného toku nevedla k podstatně větší bezpečnosti dodávek plynu v žádném členském státě či regionu nebo pokud by byly investiční náklady podstatně vyšší než předpokládaný prospěch pro bezpečnost dodávek plynu, nebo
- b) přijme návrh na vybudování kapacity zpětného toku, nebo
- c) požádá provozovatele přepravní soustavy, aby svůj návrh přepracoval.

Dotčený orgán oznámí své rozhodnutí Komisi co nejdříve spolu s veškerými příslušnými informacemi o důvodech tohoto rozhodnutí, včetně stanovisek obdržených podle odstavce 3 tohoto článku. Dotčené orgány se vynasnaží zajistit, aby si rozhodnutí, která se týkají stejných propojení nebo propojených plynovodů a která na sobě vzájemně závisí, vzájemně neodporovala.

5. Komise může do dvou měsíců od obdržení tohoto oznámení a v případě rozporu mezi rozhodnutím dotčeného orgánu a stanovisky jiných dotčených orgánů, kterých se to týká, požádat dotčený orgán o změnu rozhodnutí. Pokud si Komise vyžádá doplňující informace, může být tato lhůta prodloužena o jeden měsíc. Veškeré návrhy Komise, které požadují změnu rozhodnutí dotčeného orgánu, se musí zakládat na prvcích a kritériích uvedených v odstavci 2 a odst. 4 prvním pododstavci písm. a) a přihlížet k důvodům, z nichž vychází rozhodnutí dotčeného orgánu. Dotčený orgán žádosti vyhoví tím, že ve lhůtě čtyř týdnů své rozhodnutí změní. Pokud se Komise v uvedené dvouměsíční lhůtě nevyjádří, má se za to, že vůči rozhodnutí dotčeného orgánu nemá námitky.

6. Vyplývá-li z výsledků posouzení rizik provedené podle článku 9, že je nutná další kapacita zpětného toku, opakuje se na žádost provozovatele přepravní soustavy, dotčeného orgánu nebo Komise postup stanovený v odstavcích 1 až 5 tohoto článku.

7. Komise a dotčený orgán vždy zachovávají důvěrnost obchodně citlivých informací.

Článek 8

Standard pro dodávky

1. Příslušný orgán uloží plynárenským podnikům, které určí, povinnost přijmout opatření pro zajištění dodávek plynu chráněným zákazníkům členského státu v těchto případech:

- a) při mimořádných teplotních hodnotách v průběhu sedmidenního období poptávkových špiček, ke kterým dochází statisticky jednou za dvacet let;
- b) v období výjimečně vysoké poptávky po plynu v délce nejméně 30 dní, ke kterým dochází statisticky jednou za dvacet let, a
- c) v období v délce nejméně 30 dní v případě narušení jedině největší plynárenské infrastruktury za průměrných zimních podmínek.

Příslušný orgán určí plynárenské podniky uvedené v prvním pododstavci do 3. června 2012.

2. Standard pro zvýšené dodávky plynu nad 30 dní pro období uvedená v odst. 1 písm. b) a c) nebo jakékoli další povinnosti stanovené z důvodu zabezpečení dodávek plynu vycházejí z posouzení rizik uvedeného v článku 9, jsou předmětem plánu preventivních opatření a:

- a) musí být v souladu s čl. 3 odst. 6;
- b) nesmějí vést k nepřiměřenému narušení hospodářské soutěže ani poškozovat fungování vnitřního trhu s plynem;
- c) nesmějí mít nepříznivý vliv na schopnost kteréhokoli členského státu zásobovat v případě stavu nouze na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie nebo na regionální úrovni anebo své chráněné zákazníky podle tohoto článku a
- d) musí splňovat kritéria stanovená v čl. 11 odst. 5 v případě stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni.

Příslušný orgán v plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze v duchu solidarity stanoví, jak by bylo možné v případě stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni dočasně snížit zvýšený standard pro dodávky plynu nebo omezit další povinnosti uložené plynárenským podnikům.

3. Po obdobích, která příslušný orgán stanoví v souladu s odstavci 1 a 2, nebo za nepříznivějších podmínek, než jaké jsou uvedeny v odstavci 1, se příslušný orgán a plynárenské podniky vynasnaží v co nejvyšší míře zachovat dodávky plynu, zejména chráněným zákazníkům.

4. Povinnosti uložené plynárenským podnikům ke splnění standardu pro dodávky podle tohoto článku nesmějí být diskriminující ani představovat pro tyto podniky neúměrnou zátěž.

5. Plynárenské podniky mohou případně tyto povinnosti splnit na regionální úrovni nebo na úrovni Unie. Příslušný orgán nepožaduje splnění standardů uvedených v tomto článku pouze na základě infrastruktury umístěné v jeho územní působnosti.

6. Příslušný orgán zajistí, aby podmínky pro dodávky chráněným zákazníkům byly stanoveny, aniž by bylo dotčeno řádné fungování vnitřního trhu s plynem a za cenu zohledňující tržní hodnotu těchto dodávek.

Článek 9

Posouzení rizik

1. Každý příslušný orgán do 3. prosince 2011 plně posoudí na základě následujících společných prvků rizika ovlivňující bezpečnost dodávek plynu ve svém členském státě:

- a) uplatněním standardů uvedených v člancích 6 a 8, které ukazují výpočet vzorce N-1, použité předpoklady, včetně předpokladů pro výpočet vzorce N-1 na regionální úrovni, a údaje nutné pro tento výpočet;
- b) zvážením všech významných vnitrostátních a regionálních okolností, zejména velikosti trhu, konfigurace soustavy, skutečných toků plynu, včetně odtoku plynu z daného členského státu, kapacity fyzického toku plynu oběma směry, včetně možné budoucí nutnosti zvýšení kapacity přepravní soustavy, přítomnosti těžby a skladování a úlohy plynu ve skladbě zdrojů energie, zejména s ohledem na dálkové vytápění a výrobu elektřiny a na fungování průmyslových odvětví, a hledisek bezpečnosti dodávek a kvality plynu;
- c) simulací různých scénářů výjimečně vysoké poptávky po plynu a narušení dodávek, jako například poruchy hlavních přepravních infrastruktur, zásobníků nebo terminálů LNG a narušení dodávek od dodavatelů ze třetích zemí, s přihlédnutím k jejich výskytu v minulosti a pravděpodobnosti, ročnímu období, četnosti a době trvání jejich výskytu, případným geopolitickým rizikům, jakož i hodnocením pravděpodobných důsledků těchto scénářů;
- d) určením interakce a korelace rizik s ostatními členskými státy, mimo jiné otázky propojení, přeshraničních dodávek,

přeshraničního přístupu ke skladovacím zařízením a obousměrné kapacity;

e) přihlédnutím k maximální propojovací kapacitě všech hraničních vstupních a výstupních bodů.

2. V případě použití čl. 4 odst. 3 vypracují dotčené příslušné orgány společně posouzení rizik také na regionální úrovni.

3. Plynárenské podniky, průmysloví odběratelé plynu, příslušné organizace zastupující zájmy domácností a průmyslových odběratelů plynu, členské státy a národní regulační orgán není-li příslušným orgánem, spolupracují s příslušným orgánem a poskytují mu na požádání veškeré nezbytné informace pro posouzení rizik.

4. Posouzení rizik se poprvé aktualizuje nejpozději 18 měsíců po přijetí plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze uvedených v článku 4, a poté každé dva roky před 30. zářím daného roku, pokud okolnosti nevyžadují jeho častější aktualizaci. Posouzení rizik přihlíží k pokroku, jehož bylo dosaženo v oblasti investic nutných z hlediska splnění standardu pro infrastrukturu uvedeného v článku 6, a k obtížím, s nimiž se jednotlivé členské státy setkaly při zavádění nových alternativních řešení.

5. Posouzení rizik, včetně jeho aktualizovaných verzí, se neprodleně poskytne Komisi.

Článek 10

Plán pro stav nouze a krizové úrovně

1. Plány pro stav nouze a společné plány pro stav nouze:
  - a) vycházejí z krizových úrovní vymezených v odstavci 3;
  - b) vymezují úlohu a povinnosti plynárenských podniků a průmyslových odběratelů plynu, včetně důležitých výrobců elektřiny, s přihlédnutím k tomu, do jaké míry jsou ovlivněny případným narušením dodávek plynu, a jejich interakci s příslušnými orgány a případně i s národními regulačními orgány na každé z krizových úrovní definovaných v odstavci 3;
  - c) vymezují úlohu a povinnosti příslušných orgánů a dalších subjektů, které byly pověřeny úkoly podle čl. 2 bodu 2, na každé z krizových úrovní vymezených v odstavci 3 tohoto článku;

- d) zajišťují, aby měly plynárenské podniky a průmysloví odběratelé dostatečnou možnost reagovat na každé z krizových úrovní;
- e) stanoví, pokud je to vhodné, opatření a kroky, které je třeba přijmout s cílem zmírnit možný dopad narušení dodávek plynu na dálkové vytápění a na dodávky elektřiny vyráběné z plynu;
- f) stanoví podrobné postupy a opatření, kterými je nutno se řídit na každé krizové úrovni, včetně odpovídajících systémů týkajících se informačních toků;
- g) určí krizového manažera nebo skupinu a vymezí jeho úlohu;
- h) stanoví podíl tržních opatření, zejména opatření uvedených v příloze II na řešení situace na úrovni výstrahy a zmiřňování situace ve stavu nouze;
- i) stanoví podíl jiných než tržních opatření, zejména opatření uvedených v příloze III, která se plánují nebo mají být provedena ve stavu nouze, a posoudí, v jaké míře je použití těchto jiných než tržních opatření zapotřebí k řešení krize, posoudí jejich účinky a vymezí postupy pro jejich provádění, přičemž zohledňují, že jiná než tržní opatření se mají použít, pouze pokud samotná tržní opatření již nemohou zajistit dodávky plynu především chráněným zákazníkům;
- j) obsahují popis použitých mechanismů pro spolupráci s ostatními členskými státy na všech krizových úrovních;
- k) upřesňují zpravodajské povinnosti, které jsou plynárenským podnikům uloženy na úrovni výstrahy a ve stavu nouze;
- l) stanoví seznam předem vymezených opatření pro poskytnutí plynu v případě stavu nouze, včetně obchodních dohod mezi stranami zapojenými do těchto opatření, a případně mechanismů kompenzace pro plynárenské podniky, s řádným ohledem na důvěrnost citlivých údajů. Tato opatření mohou zahrnovat přeshraniční dohody mezi členskými státy nebo plynárenskými podniky.
2. Nevyžadují-li okolnosti častější aktualizace, jsou národní plány pro stav nouze a společný plán pro stav nouze aktualizovány každé dva roky a musejí odrážet aktualizované posouzení rizik. Před přijetím aktualizovaných plánů probíhají konzultace mezi příslušnými orgány podle čl. 4 odst. 2.
3. Třemi hlavními krizovými úrovněmi jsou:
- a) úroveň včasného varování (včasné varování): pokud existují konkrétní, závažné a spolehlivé informace, že může dojít k situaci, která pravděpodobně povede k podstatnému zhoršení situace v oblasti dodávek plynu a k vyhlášení úrovně výstrahy či stavu nouze; úroveň včasného varování může být puštěna mechanismem včasného varování;
- b) úroveň výstrahy (výstraha): pokud dojde k narušení dodávek nebo vznikne výjimečně vysoká poptávka po plynu, která vede k podstatnému zhoršení situace v oblasti dodávek plynu, ale trh je stále schopen se vypořádat s tímto narušením dodávek nebo zvýšenou poptávkou, aniž by bylo potřeba přijmout jiná než tržní opatření;
- c) úroveň stavu nouze (stav nouze): v případě výjimečně vysoké poptávky po plynu, závažného narušení jeho dodávek nebo jiného podstatného zhoršení situace v oblasti dodávek plynu a v případě, že byla uplatněna veškerá vhodná tržní opatření, avšak dodávky plynu nepostačují k tomu, aby pokryly zbývající poptávku po plynu, takže je nutné dodatečně přistoupit k jiným než tržním opatřením přijatým zejména s cílem zajistit dodávky plynu chráněným zákazníkům podle článku 8.
4. Národní plány pro stav nouze a společné plány pro stav nouze zajistí, aby byl v případě stavu nouze zachován v souladu s nařízením (ES) č. 715/2009 přeshraniční přístup k infrastruktuře, pokud je to technicky možné a bezpečné. Plány musí být v souladu s čl. 3 odst. 6 tohoto nařízení a nesmějí zavádět žádné opatření, které by nepřiměřeně omezovalo přeshraniční tok plynu.
5. Pokud příslušný orgán vyhlásí kteroukoli z krizových úrovní uvedených v odstavci 3, okamžitě uvědomí Komisi a poskytne jí veškeré nezbytné informace, zejména informace o opatřeních, která hodlá přijmout. V případě stavu nouze, který může vést k žádosti o pomoc od Unie a jejích členských států, to příslušný orgán dotyčného členského státu neprodleně oznámí Monitorovacímu a informačnímu středisku civilní ochrany Komise.
6. Pokud příslušný orgán vyhlásí stav nouze, musí se řídit předem vymezenými opatřeními podle plánu pro stav nouze a okamžitě Komisi informovat zejména o opatřeních, která hodlá uskutečnit podle odstavce 1. V řádně odůvodněných mimořádných případech však může příslušný orgán přijímat opatření, která se od plánu pro stav nouze odchyľují. Příslušný orgán okamžitě informuje Komisi o veškerých takových opatřeních a odůvodní je.

7. Členské státy a zejména příslušné orgány zajistí, aby:
- a) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla kdykoli nepřiměřeně omezovat tok plynu na vnitřním trhu;
  - b) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla závažným způsobem ohrozit situaci v oblasti dodávek plynu v jiném členském státě, a
  - c) byl v souladu s nařízením (ES) č. 715/2009 zachován přeshraniční přístup k infrastruktuře, pokud je to technicky možné a bezpečné, v souladu s plánem pro stav nouze.

8. Komise co nejdříve a nejpozději do pěti dnů od obdržení informací od příslušného orgánu uvedeného v odstavci 5 ověří, zda je vyhlášení stavu nouze oprávněné podle odst. 3 písm. c) a zda se přijatá opatření co nejpřesněji řídí kroky stanovenými v plánu pro stav nouze, nepředstavují pro plynárenské podniky neúměrnou zátěž a jsou v souladu s odstavcem 7. Komise může na žádost příslušného orgánu, plynárenských podniků nebo z vlastního podnětu požádat příslušný orgán, aby změnil opatření, která jsou v rozporu s podmínkami stanovenými v odstavci 7 a v první větě tohoto odstavce. Komise může rovněž příslušný orgán požádat, aby odvolal vyhlášení stavu nouze, pokud podle Komise není podle odst. 3 písm. c) oprávněné nebo již přestalo být oprávněné.

Příslušný orgán změní svá opatření do tří dnů od oznámení žádosti Komise a oznámí to Komisi, nebo Komisi uvede důvody, proč s žádostí nesouhlasí. V tomto případě může Komise do tří dnů svou žádost změnit nebo ji vzít zpět anebo svolat schůzku s dotčeným příslušným orgánem nebo případně příslušnými orgány, a pokud to považuje za nutné, i s Koordinační skupinou pro otázky plynu, aby s nimi záležitost projednala. Komise svou žádost o změnu příslušných opatření podrobně odůvodní. Příslušný orgán ke stanovisku Komise náležitě přihledne. Pokud se konečné rozhodnutí příslušného orgánu liší od stanoviska Komise, příslušný orgán své rozhodnutí odůvodní.

Článek 11

Reakce na stav nouze na úrovni Unie a na regionální úrovni

1. Komise může na žádost příslušného orgánu, který vyhlásil stav nouze, a na základě ověření podle čl. 10 odst. 8 vyhlásit stav nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni pro zvláště postižený zeměpisný region. Na žádost nejméně dvou příslušných orgánů, které vyhlásily stav nouze, a na základě

ověření podle čl. 10 odst. 8, a pokud důvody pro tento stav nouze spolu souvisejí, Komise vyhlásí podle potřeby stav nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni. Ve všech případech zjistí Komise za použití nejvhodnějších prostředků komunikace pro danou situaci názory ostatních příslušných orgánů a náležitě zohlední všechny relevantní informace, které od nich získá. Když Komise usoudí, že důvody pro stav nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni již neopodstatňují vyhlášení stavu nouze, vyhlásí konec stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni. Ve všech případech Komise uvede důvody svého rozhodnutí a uvědomí o něm Radu.

2. Komise svolá Koordinační skupinu pro otázky plynu, jakmile vyhlásí stav nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni. Během takového stavu nouze může Komise na žádost nejméně tří členských států omezit účast v Koordinační skupině pro otázky plynu na celé schůzce nebo její části na zástupce členských států a příslušné orgány.

3. V případě stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni, jak je uvedeno v odstavci 1, Komise koordinuje opatření příslušných orgánů a plně zohlední relevantní informace Koordinační skupiny pro otázky plynu a výsledky konzultací s ní. Komise zejména

- a) zajistí výměnu informací;
- b) zajistí konzistentnost a účinnost opatření na úrovni členského státu a regionu ve vztahu k Unii;

c) koordinuje opatření vůči třetím zemím.

4. Komise může svolat skupinu pro krizové řízení složenou z krizových manažerů členských států, jichž se stav nouze týká uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. g). Komise může po dohodě s krizovými manažery přizvat k účasti další zúčastněné subjekty. Komise zajistí, aby Koordinační skupina pro otázky plynu byla o činnosti skupiny pro krizové řízení pravidelně informována.

5. Členské státy a zejména příslušné orgány zajistí, aby:

- a) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla kdykoli nepřiměřeně omezovat tok plynu na vnitřním trhu, zejména tok plynu na postižené trhy;

b) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla závažným způsobem ohrozit situaci v oblasti dodávek plynu v jiném členském státě; a

c) byl v souladu s nařízením (ES) č. 715/2009 zachován přeshraniční přístup k infrastruktuře, pokud je to technicky možné a bezpečné, v souladu s plánem pro stav nouze.

6. Pokud Komise na žádost příslušného orgánu nebo plynárenského podniku nebo z vlastního podnětu shledá, že v rámci stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni je opatření učiněné členským státem nebo příslušným orgánem nebo chování plynárenského podniku v rozporu s odstavcem 5, požádá daný členský stát nebo příslušný orgán, aby své opatření změnil nebo aby učinil opatření, která zajistí soulad s odstavcem 5, a svou žádost odůvodní. Náležitá pozornost musí být věnována nutnosti zajistit nepřetržitý bezpečný provoz plynárenské soustavy.

Členský stát nebo příslušný orgán změní své opatření do tří dnů od oznámení žádosti Komise a oznámí to Komisi, nebo Komisi uvede důvody, proč s žádostí nesouhlasí. V tom případě může Komise svou žádost do tří dnů změnit nebo vzít zpět anebo svolat schůzku s členským státem nebo příslušným orgánem, a pokud to považuje za nutné, i s Koordinační skupinou pro otázky plynu, aby s nimi záležitost projednala. Komise svou žádost o jakoukoli změnu opatření podrobně odůvodní. Členský stát a příslušný orgán ke stanovisku Komise náležitě přihlédnou. Pokud se konečné rozhodnutí příslušného orgánu nebo členského státu liší od stanoviska Komise, příslušný orgán nebo členský stát své rozhodnutí odůvodní.

7. Komise po konzultaci s Koordinační skupinou pro otázky plynu vytvoří stálý rezervní seznam pro monitorovací pracovní skupinu složenou z odborníků z odvětví a zástupců Komise. V případě potřeby může tato monitorovací pracovní skupina zahájit činnost mimo Unii a ve spolupráci s dodavatelskými a tranzitními třetími zeměmi sledovat toky plynu do Unie a podávat o nich zprávy.

8. Příslušný orgán poskytne Monitorovacímu a informačnímu středisku civilní ochrany Komise informace a případně potřebě pomoci. Monitorovací a informační středisko civilní ochrany posoudí celkovou situaci a poskytne poradenství ohledně pomoci, která by měla být poskytnuta nejvíce postiženým členským státům a případně i třetím zemím.

Článek 12

Koordinační skupina pro otázky plynu

1. Zřizuje se Koordinační skupina pro otázky plynu s cílem usnadnit koordinaci opatření v oblasti zabezpečení dodávek

plynu. Skupina se skládá ze zástupců členských států, zejména jejich příslušných orgánů, a agentury, sítě ENTSO pro zemní plyn a subjektů zastupujících dotyčné odvětví a ze zástupců relevantních odběratelů. Komise po konzultaci s členskými státy rozhodne o složení skupiny tak, aby byla zaručena její plná reprezentativnost. Skupině předsedá Komise. Skupina přijme svůj jednací řád.

2. V souladu s tímto nařízením je Koordinační skupina pro otázky plynu konzultována a poskytuje Komisi pomoc v oblasti:

a) bezpečnosti dodávek plynu, a to kdykoli a zvláště za stavu nouze;

b) všech informací, které mají význam pro dodávky plynu na úrovni celostátní, regionální a úrovni Unie;

c) osvědčených postupů a možných pokynů pro všechny dotčené subjekty;

d) úrovně zabezpečení dodávek, srovnávacích kritérií a metodik posuzování;

e) celostátních, regionálních a unijních scénářů a testování úrovně připravenosti;

f) posouzení plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze a provádění opatření v nich stanovených;

g) koordinace opatření pro řešení stavu nouze v rámci Unie, se třetími zeměmi, které jsou stranami Smlouvy o energetickém společenství, a s jinými třetími zeměmi;

h) pomoci, kterou potřebují nejvíce postižené členské státy.

3. Komise svolává Koordinační skupinu pro otázky plynu pravidelně a sděluje jí informace, které obdržela od příslušných orgánů, přičemž zachová důvěrnost obchodně citlivých informací.

Článek 13

Výměna informací

1. Mají-li členské státy v současnosti povinnosti veřejné služby, které se týkají zajištění bezpečnosti dodávek plynu, zveřejní je do 3. ledna 2011. Všechny následné aktualizace nebo další povinnosti veřejné služby, které se týkají zajištění bezpečnosti dodávek plynu, se rovněž zveřejní, jakmile je členské státy přijmou.

2. Během stavu nouze zpřístupní dotyčné plynárenské podniky příslušnému orgánu každodenně zejména tyto informace:

- a) denní poptávku po plynu a prognózy nabídky na další tři dny;
- b) tok plynu za den ve všech hraničních vstupních a výstupních bodech, jakož i ve všech místech připojení zařízení na těžbu, zásobníku či terminálu LNG k síti, vyjádřený v milionech m³/den;
- c) období, vyjádřené počtem dnů, po které se předpokládá, že lze zajistit dodávky plynu chráněným zákazníkům.

3. Komise je v případě stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni oprávněna požádat příslušný orgán, aby jí neprodleně poskytl přinejmenším:

- a) informace stanovené v odstavci 2;
- b) informace o plánovaných opatřeních, která se mají uskutečnit, a opatřeních, která již provedl příslušný orgán s cílem zmírnit stav nouze, jakož i informace o jejich účinnosti;
- c) podané žádosti o dodatečná opatření, která mají uskutečnit další příslušné orgány;
- d) opatření provedená na žádost jiných příslušných orgánů.

4. Příslušné orgány a Komise zachovávají důvěrnost obchodně citlivých informací.

5. Po skončení stavu nouze příslušný orgán co nejdříve a nejpozději šest týdnů po odvolání stavu nouze poskytne Komisi podrobné posouzení stavu nouze a účinnosti provedených opatření, včetně posouzení hospodářského dopadu stavu nouze, dopadu na odvětví elektroenergetiky a pomoci poskytnuté Unii a jejím členským státům nebo obdržené od Unie a jejích členských států. Toto posouzení se zpřístupní Koordinační skupině pro otázky plynu a zohlední se v aktualizacích plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze.

Komise provede analýzu hodnocení příslušných orgánů a její výsledky předloží v souhrnné podobě členským státům, Evropskému parlamentu a Koordinační skupině pro otázky plynu.

6. Aby mohla Komise posoudit situaci v oblasti zabezpečení dodávek na úrovni Unie:

- a) členské státy jí do 3. prosince 2011 sdělí stávající mezivládní dohody uzavřené se třetími zeměmi, které mají dopad na rozvoj plynárenských infrastruktur a dodávek plynu. Pokud členské státy uzavírají nové mezivládní dohody, která mají takový dopad, uvědomí o nich Komisi;
- b) v případě stávajících smluv do 3. prosince 2011 a dále v případě nových smluv nebo změny stávajících smluv plynárenské podniky oznámí dotčeným příslušným orgánům tyto podrobné údaje ke smlouvám uzavřeným s dodavateli ze třetích zemí na dobu delší než jeden rok:
  - i) dobu trvání smlouvy,
  - ii) celkové smluvní objemy, v ročním vyjádření a v průměrném objemu za měsíc,
  - iii) smluvně dohodnuté nejvyšší denní objemy pro případ vyhlášení výstrahy nebo stavu nouze,
  - iv) smluvená místa dodávek.

Příslušný orgán oznámí tyto údaje v souhrnné podobě Komisi. V případě uzavření nových smluv nebo změn stávajících smluv by měl být celý soubor údajů pravidelně znovu oznámen v souhrnné podobě. Příslušný orgán a Komise zajistí zachování důvěrnosti těchto informací.

Článek 14

Sledování ze strany Komise

Komise nepřetržitě sleduje opatření týkající se bezpečnosti dodávek plynu a podává o nich zprávy, a to zejména prostřednictvím každoročního hodnocení zpráv uvedených v článku 5 směrnice 2009/73/ES a informací o uplatňování článku 11 a čl. 52 odst. 1 uvedené směrnice a po zpřístupnění i informací poskytovaných v posouzeních rizik a v plánech preventivních opatření a plánech pro stav nouze vytvořených podle tohoto nařízení.

Komise do 3. prosince 2014 na základě zprávy uvedené v čl. 4 odst. 6 a po konzultaci s Koordinační skupinou pro otázky plynu:

- a) vypracuje závěry týkající se možných prostředků ke zlepšení zajištění bezpečnosti dodávek plynu na úrovni Unie, vyhodnotí možnost provedení posouzení rizik a vypracování plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze na úrovni Unie a podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, včetně pokroku učiněného v oblasti propojenosti trhu, a
- b) podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o celkové konzistentnosti plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze členských států a o tom, jak přispívají k solidaritě a připravenosti z pohledu Unie.

Zpráva podle potřeby obsahuje doporučení na zdokonalení tohoto nařízení.

Článek 15

Zrušení

Aniž jsou dotčeny závazky členských států týkající se lhůt pro provedení a použitelnost směrnice 2004/67/ES, zrušuje se uvedená směrnice s účinkem ke dni 2. prosince 2010, s výjimkou čl. 4 odst. 1 a 2, které se uplatňují do doby, než příslušný členský stát definuje chráněné zákazníky podle čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení a určí plynárenské podniky podle čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. října 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
O. CHASTEL

Bez ohledu na první pododstavec tohoto článku pozbývá čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2004/67/ES platnosti dnem 3. června 2012.

Článek 16

Odchylka

Toto nařízení se nevztahuje na Maltu a na Kypr do té doby, dokud nebude na jejich území dodáván plyn. Pro Maltu a Kypr se lhůty stanovené v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1, čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 2 a 5, čl. 6 odst. 1 a 5, čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 6 písm. a) a b) použijí takto:

- a) v případě čl. 2 druhého pododstavce bodu 1, čl. 3 odst. 2, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 6 písm. a) a b): 12 měsíců;
- b) v případě čl. 4 odst. 2 a čl. 8 odst. 1: 18 měsíců;
- c) v případě čl. 4 odst. 5: 24 měsíců;
- d) v případě čl. 6 odst. 5: 36 měsíců;
- e) v případě čl. 6 odst. 1: 48 měsíců

ode dne, kdy bude na jejich území poprvé dodán plyn.

Článek 17

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 6 odst. 8, čl. 10 odst. 4 první věty a odst. 7 písm. c) a čl. 11 odst. 5 písm. c) se použijí ode dne 3. března 2011.

PŘÍLOHA I

VÝPOČET VZORCE N-1

1. Definice vzorce N-1

Vzorec N-1 popisuje schopnost technické kapacity plynárenské infrastruktury uspokojit celkovou poptávku po zemním plynu v oblasti výpočtu v případě narušení jediné největší plynárenské infrastruktury v období jednoho dne s výjimečně vysokou poptávkou, ke které dochází se statistickou pravděpodobností jednou za dvacet let.

Plynárenská infrastruktura zahrnuje plynárenskou přepravní soustavu, včetně propojovacích zařízení, a těžební zařízení, zařízení LNG a skladovací zařízení propojená s oblastí výpočtu.

Technická kapacita ⁽¹⁾ všech zbývajících dostupných plynárenských infrastruktur by se v případě narušení jediné největší plynárenské infrastruktury přinejmenším měla rovnat součtu celkové denní poptávky po plynu v oblasti výpočtu v období jednoho dne s výjimečně vysokou poptávkou, ke které dochází se statistickou pravděpodobností jednou za 20 let.

Níže vypočtené výsledky vzorce N-1 by se měly přinejmenším rovnat 100 %.

2. Metoda výpočtu vzorce N-1

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

3. Definice parametrů vzorce N-1:

„Oblastí výpočtu“ se rozumí zeměpisná oblast, pro niž se vypočítá vzorec N-1, jak je stanovena příslušným orgánem.

Definice na straně poptávky

D_{max} : celková denní poptávka po plynu (v milionech m^3 /den) v oblasti výpočtu v období jednoho dne s výjimečně vysokou poptávkou, k níž dochází se statistickou pravděpodobností jednou za 20 let.

Definice na straně nabídky

EP_m : technická kapacita vstupních bodů (v milionech m^3 /den) jiných než těžební kapacity, kapacity LNG a skladovací kapacity, na něž se vztahuje P_m , S_m , a LNG_m , tj. součet technické kapacity všech hraničních vstupních bodů, jež jsou schopna zásobovat oblast výpočtu zemním plynem;

P_m : maximální technická těžební kapacita (v milionech m^3 /den), tj. součet maximálních možných technických denních objemů těžby všech zařízení na těžbu plynu, které mohou být dodány do vstupních bodů v oblasti výpočtu;

S_m : maximální technická skladovací schopnost (v milionech m^3 /den), tj. součet maximální denní technické použitelné kapacity všech skladovacích zařízení, která může být dodána do vstupních bodů v oblasti výpočtu, s přihlédnutím k jejich fyzikálním vlastnostem;

LNG_m : maximální technická kapacita zařízení LNG (v milionech m^3 /den), tj. součet maximálních technických denních výstupních kapacit všech zařízení LNG v oblasti výpočtu s přihlédnutím ke kritickým prvkům, jako je vyložení, pomocné služby, prozatímní skladování a znovuzplynování LNG a technická výstupní kapacita pro dodávky do soustavy;

I_m : technická kapacita jediné největší plynárenské infrastruktury (v milionech m^3 /den) s nejvyšší kapacitou dodávek plynu v oblasti výpočtu. Pokud je na společnou přívodnou či odvodnou plynárenskou infrastrukturu napojeno několik plynárenských infrastruktur, které nejsou schopny samostatného provozu, považují se za jedinou plynárenskou infrastrukturu.

⁽¹⁾ Podle čl. 2 odst. 1 bodu 18 nařízení (ES) č. 715/2009 se „technickou kapacitou“ rozumí maximální pevná kapacita, kterou může provozovatel přepravní soustavy nabídnout uživatelům sítě s přihlédnutím k integritě soustavy a provozním požadavkům na přepravní soustavu.

4. Výpočet vzorce N-1 za použití opatření na straně poptávky

$$N - 1[\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max} - D_{eff}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Definice na straně poptávky

D_{eff} : část D_{max} (v milionech m^3 /den), kterou lze v případě narušení dodávek plynu včas a dostatečným způsobem pokrýt tržními opatřeními na straně poptávky v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 2.

5. Výpočet vzorce N-1 na regionální úrovni

Oblast výpočtu uvedená v bodě 3 se tam, kde je to vhodné, rozšíří na vhodnou regionální úroveň, jak stanoví příslušné orgány dotyčných členských států. K výpočtu vzorce N-1 na regionální úrovni se použije jediná největší plynárenská infrastruktura společného zájmu. Jediná největší plynárenská infrastruktura společného zájmu pro region je největší plynárenská infrastruktura v regionu, která přímo či nepřímo přispívá k zásobování členských států v daném regionu plynem, a je definována ve společném plánu preventivních opatření.

Výpočet N-1 na regionální úrovni může nahradit výpočet N-1 na celostátní úrovni pouze v případě, kdy ze společného posouzení rizik vyplývá, že jediná největší plynárenská infrastruktura společného zájmu má mimořádný význam z hlediska zásobování všech dotčených členských států plynem.

PŘÍLOHA II

VÝČET TRŽNÍCH OPATŘENÍ V OBLASTI ZABEZPEČENÍ DODÁVEK PLYNU

Při přípravě plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze zohlední příslušný orgán orientační a demonstrativní výčet opatření uvedených v této příloze. Příslušný orgán při přípravě plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze řádně zohlední dopad navrhovaných opatření na životní prostředí a co nejvíce upřednostní ta opatření, jejichž dopad na životní prostředí je nejnižší, s přihlédnutím k hlediskům zabezpečení dodávek plynu.

Opatření na straně nabídky

- zvýšená flexibilita těžby,
- zvýšená flexibilita dovozu,
- usnadnění integrace plynu z obnovitelných zdrojů do infrastruktury plynárenské sítě,
- komerční skladování plynu – použitelná kapacita a objem plynu v zásobnících,
- kapacita terminálu LNG a maximální výstupní kapacita,
- diverzifikace dodávek plynu a tras pro přepravu plynu,
- zpětné toky,
- koordinované řízení provozovateli přepravních soustav,
- použití dlouhodobých a krátkodobých smluv,
- investice do infrastruktury, včetně obousměrné kapacity,
- smluvní ujednání pro zabezpečení dodávek plynu.

Opatření na straně poptávky

- použití přerušitelných smluv,
  - možnosti přechodu na jiné palivo, včetně použití alternativního záložního paliva v průmyslových a zařízeních pro výrobu elektřiny,
  - dobrovolné cílené snížení odběru,
  - zvýšená účinnost,
  - zvýšené využití obnovitelných zdrojů energie.
-

PŘÍLOHA III

VÝČET JINÝCH NEŽ TRŽNÍCH OPATŘENÍ V OBLASTI ZABEZPEČENÍ DODÁVEK PLYNU

Při přípravě plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze zváží příslušný orgán použití tohoto orientačního a demonstrativního seznamu opatření pouze v případě stavu nouze:

Opatření na straně nabídky

- použití strategického skladování plynu,
- povinné využití zásob alternativních paliv (např. v souladu se směrnicí Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů ⁽¹⁾),
- povinné využití elektřiny vyrobené z jiných zdrojů než z plynu,
- povinné zvýšení objemu těžby plynu,
- povinná těžba plynu ze skladovacích zařízení.

Opatření na straně poptávky

- různé stupně povinného snižování odběru, včetně:
  - povinného přechodu na jiné palivo,
  - povinného využívání smluv, které lze přerušit a které nebyly plně využity jako součást tržních opatření,
  - povinného cíleného snížení odběru.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 265, 9.10.2009, s. 9.

PŘÍLOHA IV

REGIONÁLNÍ SPOLUPRÁCE

V souladu s článkem 194 Smlouvy, a jak bylo zdůrazněno v článku 6 směrnice 2009/73/ES a v článku 12 nařízení (ES) č. 715/2009, odráží regionální spolupráce duch solidarity a také výchozí myšlenku tohoto nařízení. Regionální spolupráce je nezbytná zejména pro vypracování posouzení rizik (článek 9), plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze (články 4, 5 a 10), standardů pro infrastrukturu a pro bezpečnost dodávek (články 6 a 8) a ustanovení pro reakce na stav nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni (článek 11).

Regionální spolupráce podle tohoto nařízení navazuje na stávající regionální spolupráci mezi plynárenskými podniky, členskými státy a jejich regulačními orgány s cílem zlepšit mimo jiné zajištění bezpečnosti dodávek a integraci vnitřního trhu s energií, jako jsou tři regionální trhy s plynem v rámci regionální iniciativy v plynárenství, platforma v oblasti plynárenství, skupina na vysoké úrovni pro baltský trh s energií a plán propojení a koordinační skupina pro zabezpečení dodávek plynu v rámci Energetického společenství. Specifické požadavky v oblasti zabezpečování dodávek plynu budou však pravděpodobně vyžadovat nové rámce pro spolupráci a stávající oblasti spolupráce budou muset být přizpůsobeny tak, aby zaručovaly co nejvyšší účinnost.

S ohledem na stále propojenější a vzájemně provázanější trhy a dokončení vytváření vnitřního trhu s plynem může spolupráce například a mimo jiné mezi následujícími členskými státy, včetně částí sousedních členských států zvýšit jejich individuální i kolektivní zabezpečení dodávek plynu:

- mezi Polskem a třemi pobaltskými státy (Estonsko, Lotyšsko a Litva),
- mezi Iberským poloostrovem (Španělsko a Portugalsko) a Francií,
- mezi Irskem a Spojeným královstvím,
- mezi Bulharskem, Řeckem a Rumunskem,
- mezi Dánskem a Švédskem,
- mezi Slovinskem, Itálií, Rakouskem, Maďarskem a Rumunskem,
- mezi Polskem a Německem,
- mezi Francií, Německem, Belgií, Nizozemskem a Lucemburskem,
- mezi Německem, Českou republikou a Slovenskem,
- a mezi jinými členskými státy.

Pokud je to nutné a vhodné, mohla by se regionální spolupráce mezi členskými státy rozšířit s cílem prohloubit spolupráci se sousedními členskými státy, zejména v případě od plynu izolovaných oblastí („plynových ostrovů“), aby se tak posílilo jejich vzájemné propojení. Členské státy mohou být také členy různých uskupení zaměřených na spolupráci.